

Книга Даниїла — номер сорок чотири

Розкриття втрачених підвалин: пророчі істини Вільяма Міллера та останні дні адвентизму

Jeff Pippenger

2024-01-08

Основоположні істини Вільяма Міллера були приховані протягом чотирьох поколінь адвентизму. Відновлення цих основоположних істин викладено в його другому сні і неодноразово визначено в Біблії та Дусі Пророцтва як справу, яку має звершити Божий народ останніх днів. Сон Міллера свідчить, що коли чоловік із щіткою для сміття відновить коштовні камені, вони засяють удесятеро яскравіше за сонце.

Концепція Міллера ґрунтувалася на визнанні двох спустошливих сил: язичництва, а згодом папізму, і свідчення апостола Павла у другому розділі Послання до Солунян дало Міллеру опору для його концепції. Там Павло зазначає, що язичницький Рим стримував піднесення папства до влади, аж доки язичницький Рим не був усунений. У Другому Посланні до Солунян Павло також дав опору для концепції Future for America, коли зазначив, що «людина гріха» в цьому розділі також представлена як цар, який звеличує себе, у Книзі Даниїла, розділ одинадцятий, вірш тридцять шостий.

Важливо зрозуміти, що помноження знання в русі першого та третього ангелів було безпосередньо пов'язане зі свідченням Павла в другому розділі послання до Солунян. У 1798 році, в час кінця, а також у 1989 році, книгу Даниїла було розкрито, що започаткувало трьохетапний випробувальний процес. Процес випробування завжди породжує два класи поклонників в історії, де книгу Даниїла розкрито. Важливо бачити писання Павла у зв'язку з помноженням знання в час кінця, бо саме в тому розділі Павло застерігає, що ті, хто не приймають «любов до істини», отримують від Бога сильну оману. Сильна омана — це те, що сходить на нечестивих у дванадцятому розділі Даниїла, які відкидають помноження знання. В обох історіях сильна омана найбезпосередніше стосується адвентизму.

Той, Хто бачить приховане, Хто читає серця всіх людей, говорить про тих, хто мав велике світло: "Вони не скорботні й не приголомшені через свій моральний і духовний стан. Так, вони вибрали власні дороги, і їхня душа має приємність у своїх мерзотах. Я також оберу для них оману й наведу на них їхні страхи; бо коли Я кликав, ніхто не відповів; коли Я говорив, вони не слухали; але чинили зло в очах Моїх і вибрали те, що Мені не до вподоби." "Бог пошле їм сильну оману, щоб вони повірили неправді," бо вони не прийняли любові правди, щоб їм спастися, "але мали приємність у неправедності." Ісаї 66:3, 4; 2 Солунян 2:11, 10, 12.

Небесний Учитель запитав: «Яка ще більша омана може обдурити розум, ніж удавання, ніби ти будуєш на належній основі і Бог приймає твої діла, тоді як насправді ти провадиш багато справ згідно зі світською доцільністю і грішиш проти Єгови? О, це велике ошуканство, полонлива омана, що оволодіває розумами, коли люди, які колись

пізнали істину, плутають вигляд благочестя з його духом і силою; коли вони вважають, що багаті й розбагатіли і ні в чому не мають потреби, тоді як насправді потребують усього»."

Бог не змінився щодо своїх вірних слуг, які зберігають свої одежі незаплямованими. Але багато хто вигукує: «Мир і безпека», тоді як на них насувається раптова погибель. Якщо не буде глибокого покаяння, якщо люди не впокорять свої серця сповіддю і не приймуть істину такою, якою вона є в Ісусі, вони ніколи не ввійдуть у небо. Коли очищення відбудеться в наших рядах, ми більше не будемо спочивати безтурботно, вихваляючись, ніби ми багаті й розбагатіли, і ні в чому не маємо потреби.

Хто може правдиво сказати: «Наше золото випробуване в огні; наші шати незаплямовані світом»? Я бачила, як наш Наставник указував на шати так званої праведності. Зірвавши їх, Він оголив скверну під ними. Тоді Він сказав мені: «Хіба не бачиш, як вони удавано прикрили свою скверну та гнилизну характеру? „Як стала блудницею вірна столиця!“ Дім Мого Отця зроблено домом торгівлі, місцем, яке покинули божественна присутність і слава! Через це є слабкість, і бракує сили». Свідчення, том 8, 249, 250.

Адвентизм був «вірним містом», коли у 1844 році проголосив Опівнічний крик. До 1863 року він розпочав процес відкидання «основ», які були закладені через служіння Вільяма Міллера. Коли вони почали відкладати вбік основоположні істини, тим самим прикриваючи їх фальшивими коштовностями та монетами, вони закладали нову основу. Ті, хто розпочали, вели й продовжують цю працю, у писаннях Духа пророцтва представлені як «ті, що мали велике світло».

«Велике світло», яке вони колись мали, у сні Міллера було зображене як коштовності в скриньці; Міллер поставив скриньку на стіл у центрі своєї кімнати, і коштовності сяяли яскравіше, ніж «сонце». У щойно наведеному уривку Сестра Вайт називає «тих, хто мав велике світло», але «обрали власні шляхи».

Вони обрали новий шлях у 1863 році. Вона каже, що це «зваблива омана, яка заволодіває умами, коли люди, що колись пізнали істину, плутають форму благочестя з його духом і силою; коли вони вважають, що вони багаті, розбагатіли й ні в чому не мають потреби, тоді як насправді вони потребують усього».

Вона вказує на лаодикійський стан, який, як вона з чоловіком встановили, настав у 1856 році. Потім їх випробовували протягом семи років, але в 1863 році вони не витримали випробування й почали зводити хибну основу, що приводить до сильної омани, про яку застерігав Павло в Посланнях до Солунян. Застереження Павла в Посланнях до Солунян є якорем для руху як на початку, так і в кінці адвентизму та ідеально узгоджується зі сном Міллера, який стосується і початку, і завершення адвентизму. Його сон вказує, що коли буде завершено роботу з відновлення початкових дорогоцінних каменів істини, ці істини засяють удесятеро яскравіше, ніж коли вони вперше засяяли під час крику опівночі на початку адвентизму. Як же так, що розуміння Міллера сяє тепер яскравіше, ніж тоді, коли він уперше пізнав істину?

На двох священних таблицях другого розділу Авакума представлено кілька істин. Ці істини були представлені в сні Міллера як коштовності, які зрештою будуть відновлені в останні дні, безпосередньо перед Опівнічним кличем. Підроблені коштовності, які виносять через вікно в сні Міллера, представляють і фальшиві вчення, які були внесені в адвентизм, щоб створити хибну основу, а також щоб приховати справжню основу; але вони також представляють тих, хто не бажає полишити фальшиві вчення, що становлять хибну основу. "Щоденне" було якорем системи істини Вільяма Міллера, яка утвердила первісну основу, а в останні дні "щоденне" символізує не лише язичництво, як Міллер правильно визначив, але є символом бунту, що породив хибну основу.

Біблія, Дух пророцтва та історія свідчать, що клич години суду з 1798 по 1844 рік був проголошенням вістки, яку відкрив і представив Вільям Міллер. Тому цей рух називається мілеритським рухом. Логічно, що відкидання цього руху є відкиданням світла, яке з'явилося в 1798 році й яке Даниїл визначив як примноження знання.

Ісаїа говорить про п'яниць Єфраїма і ототожнює цих п'яниць із насмішниками, які правлять народом Єрусалима. Ісаїа зазначає, що вони п'яні не від звичайного вина, а від духовного. Духовне вино в Біблії означає або істинне, або хибне вчення, залежно від контексту. П'яниці Єфраїма сп'янені хибним ученням — це вино Вавилона, як його представлено повією Тира в сімнадцятому розділі Об'явлення й Валтасаром у його останню ніч бенкетування.

Ісаїа описав наслідки духовного сп'яніння, що охоплює глузливих мужів, які правлять народом Єрусалима.

Зупиніться й дивуйтеся; кричіть і волайте: вони сп'янілі, але не від вина; хитаються, але не від міцного напою. Бо Господь виляв на вас дух глибокого сну й закрив ваші очі: пророків та ваших правителів, провидців, Він покрив. І все видіння стало для вас, як слова запечатаної книги, яку дають освіченому, кажучи: Прочитай це, благаємо; а він каже: Не можу, бо вона запечатана. І книгу дають тому, хто неосвічений, кажучи: Прочитай це, благаємо; а він каже: Я неосвічений. І сказав Господь: За те, що цей народ наближається до Мене своїми устами і вшановує Мене своїми губами, але віддалив своє серце далеко від Мене, і їхній страх переді Мною — навчений людською заповіддю, тому ось, Я вчиню серед цього народу дивне діло, дивне діло й чудо: бо мудрість їхніх мудреців загине, а розуміння їхніх розсудливих буде приховане. Горе тим, що глибоко приховують свою раду від Господа, і їхні вчинки в темряві, і кажуть: Хто нас бачить? і хто нас знає? Воістину, ваше перекручення буде як гончарна глина: хіба скаже виріб про того, хто його зробив: Він мене не зробив? чи скаже утвір про того, хто його сформував: Він не мав розуміння? Ісаї 29:9–16.

Сестра Вайт цитує ці вірші, а потім додає:

Кожне слово цього сповниться. Є такі, що не смиряють своїх сердець перед Богом і не хочуть ходити праведно. Вони приховують свої справжні наміри й перебувають у спілкуванні із занепалим ангелом, який любить і чинить неправду. Ворог покладає свого

духа на людей, яких він може використати, щоб звести тих, хто частково перебуває в темряві. Деякі проймаються панівною темрявою й відсувають істину заради омани. Настав день, вказаний пророцтвом. Ісуса Христа не розуміють. Для них Ісус Христос — байка. На цьому етапі історії землі багато хто поводить ся, мов п'яні. 'Затримайтеся й дивуйтеся; волайте та кричіть; вони п'яні, але не від вина; хитаються, але не від міцного напою. Бо Господь вилив на вас дух глибокого сну й заплющив ваші очі. Пророків і ваших правителів, прозорців, Він закрив.' Духовне сп'яніння опанувало багатьох, хто вважає себе народом, що має бути возвеличений. Їхня релігійна віра саме така, як зображено в цьому Писанні. Під його впливом вони не можуть іти прямо. Вони творять криві стежки у своїх діях. То один, то інший, вони хитаються туди й сюди. Господь із великим жалем дивиться на них. Шляху істини вони не пізнали. Вони — раціоналістичні інтригани, а ті, хто завдяки ясному духовному зорові могли й мали б допомогти, самі обмануті й підтримують зле діло.

Події останніх днів невдовзі остаточно визначаться. Коли ці спіритичні омани буде викрито як те, чим вони є насправді — таємні дії злих духів, — ті, хто брав у них участь, стануть немов люди, що втратили розум.

'Тому говорить Господь: Оскільки цей народ наближається до Мене своїми устами і своїми губами шанує Мене, але серце їхнє далеко відступило від Мене, а страх їхній переді Мною — навчений настановою людською, тому, ось, Я приступлю чинити дивовижну справу серед цього народу, — дивовижну справу й диво, — і мудрість їхніх мудреців загине, а розуміння їхніх розсудливих сховається. Горе тим, що глибоко ховають свою раду від Господа, і діла їхні в темряві, і вони кажуть: хто нас бачить, і хто нас знає? Воістину, ваше перевертання речей буде вважатися за гончарську глину; бо чи скаже виріб про того, хто його зробив: Він не створив мене? або чи скаже те, що сформоване, про того, хто його сформував: Він не мав розуміння?'

Мені було показано, що в нашому досвіді ми вже стикалися і нині стикаємося саме з таким станом речей. Люди, які мали велике світло і чудові привілеї, повірили словам керівників, що вважають себе мудрими, які були щедро обдаровані й благословенні Господом, але вивели себе з Божих рук і стали в ряди ворога. Світ буде затоплений правдоподібними оманами. Один людський розум, прийнявши ці омани, впливатиме на інші людські розуми, які перетворюють дорогоцінні свідчення Божої істини на неправду. Ці люди будуть обмануті занепалими ангелами, тоді як мали б стояти вірними сторожами, пильнуючи за душами, як ті, що мусять дати звіт. Вони склали зброю своєї боротьби і прислухалися до звабливих духів. Вони зводять нанівець Божу пораду і відкидають Його попередження та докори, і безперечно на боці Сатани, прислухаючись до звабливих духів і вчення демонів.

Духовне сп'яніння нині охопило людей, які не мали б хитатися, немов ті, що перебувають під впливом міцного напою. Злочини та порушення, шахрайство, обман і нечесні оборудки наповнюють світ — згідно з ученням лідера, який повстав у небесних дворах.

"Історія має повторитися. Я могла б вказати, що буде у близькому майбутньому, але ще не час. Образи померлих з'являться через підступний задум Сатани, і багато хто приєднається до того, хто любить і чинить неправду. Я застерігаю наш народ, що просто серед нас дехто відступить від віри, дослухатиметься до звабливих духів та вчень демонів, і через них про істину говоритимуть зле." Battle Creek Letters, 123-125.

Усі пророки, зокрема Ісая та Сестра Вайт, вказують на останні дні. У ці дні лідери адвентизму "безперечно на боці сатани, внімаючи духам звабливим і вченням бісівським." Сестра Вайт висловлює пророцтво, кажучи: "Коли ці спіритичні обмани буде викрито як те, чим вони є насправді, — таємна діяльність злих духів, — ті, хто брав у них участь, стануть як люди, що втратили розум." Керівництво адвентизму стане як люди, що втратили розум, у той момент історії останніх днів, коли їхнє п'янство буде викрито як "таємна діяльність злих духів."

В останні дні відбувається розкриття діяльності насмішників, які правлять народом у Єрусалимі. Це розкриття було проілюстроване в сні Міллера, коли Міллер молився, і тоді відчинилися двері. Воно відбувається незадовго до того, як він на мить заплющив очі, що позначає сам кінець процесу запечаткування ста сорока чотирьох тисяч. Відчинення дверей означає зміну диспенсаций, і в той момент Лаодикійський рух третього ангела переходить у Філадельфійський рух третього ангела.

В уривку з книги Ісаї подано підсумок злого діла п'яниць Єфраїма, тих людей, які «мали б стояти як вірні сторожі». Цей підсумок висловлено так: «Авжеж, ваше перевертання речей догори ногами буде вважене за гончарську глину; бо хіба скаже виріб про того, хто його зробив: Він не створив мене? або хіба скаже те, що сформоване, про того, хто його сформував: У нього не було розуміння?»

Ототожнення Міллером «щоденного» з релігією язичництва або з язичницьким Римом врешті-решт є символом Сатани, адже і Сатана, і язичницький Рим представлені як дракон.

«Отже, хоча дракон передусім представляє Сатану, у другорядному значенні він є символом язичницького Риму». Велика боротьба, 439.

Говорячи про людей, які в останні дні правлять Єрусалимом, Сестра Вайт зазначає: «Дехто переймається темрявою, що панує, і відсуває істину заради помилки. Настав день, вказаний пророцтвом. Ісуса Христа не розуміють. Для них Ісус Христос — вигадка». У 1901 році один із лідерів адвентизму з Німеччини почав запроваджувати хибний погляд відступницького протестантизму на «щоденне» в книзі Даниїла. Цей погляд стверджує, що «щоденне» представляє Христове служіння у святині або якусь варіацію цієї думки. Я кажу «якусь варіацію», бо впродовж історії після 1901 року на цій неправді робили різні акценти, але ці хибні погляди завжди приводять до висновку, що «щоденне» представляє певний різновид Христового служіння.

Перлина доктрини «щоденного», яку Міллер вважав сатанинським символом, в адвентизмі останніх днів є символом Христа. Коли у 1901 році було запропоновано погляд, що

«щоденне» — символ Христа, а не символ Сатани, його прийняли дуже небагато, але до 1930-х перлина доктрини «щоденного», яку Міллер видобув із жили істини, знайденої у 2-му Посланні до Солунян, другому розділі, була відкинута так само, як у 1863 році було відкинута «сім часів» двадцять шостого розділу книги Левита. Десь між 1863 роком і 1930-ми адвентизм, не усвідомивши цього, змінив лідерів.

Браття, я бачу вашу небезпеку, і знову питаю: чи ви, що помиляєтеся, докладаєте зусиль, щоб виправити неправоту? Душі можуть спотикатися, ходячи в темряві, бо ви не зробили прямими стежки для своїх ніг. Якщо ви на довірених посадах, тим наполегливіше звертаюся до вас: заради ваших власних душ і заради тих, хто дивиться на вас як на провідників, покайтеся перед Богом за кожен допущену помилку і визнайте свою провину.

Якщо ви потуратимете упертості серця і через гордість та самоправедність не визнаватимете своїх провин, ви залишитеся підвладні спокусам сатани. Якщо, коли Господь відкриває ваші помилки, ви не кастесья й не визнаєте їх, Його Провидіння знов і знов проводитиме вас тим самим шляхом. Ви будете полишені чинити помилки подібного характеру, вам і далі бракуватиме мудрості, і ви називатимете гріх праведністю, а праведність — гріхом. Безліч обманів, що пануватимуть у ці останні дні, оточить вас, і ви зміните провідника, не знаючи, що зробили це. Review and Herald, 16 грудня 1890 року.

Зневажливі чоловіки, що правлять народом Єрусалима, чоловіки «на довірених посадах», «називатимуть гріх праведністю, а праведність — гріхом», і: «Воістину ваше перевертання порядку речей стане, як глина гончара; бо чи скаже виріб про того, хто його зробив: Він мене не зробив? або чи скаже те, що сформоване, про того, хто його сформував: Він не мав розуміння?» У поступовому бунті протягом чотирьох поколінь адвентизму ті, хто займають довірені посади, змінюють лідерів і не знають про це. Вони цього не знають, бо поступово й послідовно відкидали докази своїх помилок. У тому поступовому бунті «мудрість їхніх мудрих загине, а розуміння їхніх розсудливих буде приховане».

Вони все перевернуть з ніг на голову і називатимуть гріх праведністю, а праведність — гріхом. Символом цього бунту є вчення про «щоденне», яке для Міллера було сатанинським символом, а сьогодні в Адвентизмі його ототожнюють із символом Христа. Те, що колись було якорем, який визначав рамки пророчих застосувань Вільяма Міллера, тепер стало символом сп'яніння насмішників, які панують над народом Єрусалима. Символізм, пов'язаний із «щоденним» у книзі Даниїла, сяяв яскраво, немов сонце, коли на початку Адвентизму його розпізнали у скриньці Міллера, але в останні дні та істина сяє вдесятеро яскравіше, бо число десять є символом випробування, а для стародавнього Ізраїлю десяте випробування було остаточним.

Сучасні фарисеї "приписують" "діла Христа" "сатанинським силам", називаючи язичництво "святою силою Божою".

«Фарисеї згрішили проти Святого Духа. Їхній дар слова був ужитий для зневаги Спасителя світу, і ангел-літописець заніс їхні слова до книг неба. Вони приписали сатанинським силам святу Божу силу, виявлену в ділах Христа. Вони не могли ні заперечити Його дивовижних діл, ні приписати їх природним причинам, тож сказали: „Це діла диявола”. У невір’ї вони говорили про Сина Божого як про людину. Здійснені перед їхніми очима зцілення — діла, яких жодна людина не робила і не могла зробити, — були виявом Божої сили, але вони звинуватили Христа в союзі з пеклом. Уперті, похмурі, жорстокосердні, вони вирішили заплющити очі на всі докази, і таким чином учинили непростенний гріх». Видання рукописів, том 4, 360.

Ми продовжимо наш розгляд примноження знання, що було розкрито в русі першого ангела, у наступній статті.